

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
27. marts 2023

J nr. 2022-267

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 14. marts 2023 stillet mig følgende spørgsmål, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 28

Vil ministeren kommentere henvendelse af 3. marts 2023 og 15. marts 2023 fra Ulrik Jørgensen, jf. L 37 - bilag 4 og 7?

Svar

Bilag 7 består af to dokumenter: Et notat, som indeholder en række kommentarer til tidligere oversendte svar til spørgsmål fra KEF-udvalget vedr. L 37, og et notat med forslag til ændringer af L 37. Bilag 4 er notat med titlen "Baggrundsnotat om Energifællesskaber og borgerinddragelse i udbygningen med VE". Først gennemgås svar vedrørende bilag 7, derefter notat med forslag til ændringer og slutteligt kommenteres på bilag 4.

Ad bilag 7 – Notat om nogle af ministerens svar til spørgsmål fra KEF-udvalget i forbindelse med ændringsforslag L37 til Elforsyningsloven

Jeg har forholdt mig til de enkelte punkter i nedestående.

1. Kommentar til svar på KEF spm 17 om at indskrive energifællesskabers rettigheder i L 37

Der spørges ind til, energifællesskabers "ret til at etablere og dele m.v egenproduceret el" . Med henvisning til hhv. elmarkedsdirektivet og VEII-direktivet fremføres i notatet, at ændringsforslaget i KEF spm. 17 ikke sikrer denne "grundlæggende rettighed".

Jeg kan henvise til svar på KEF spm 23 for en uddybning af den danske implementering af VE-fællesskabers rettigheder i dansk lov, bl.a. i Lov om fremme af vedvarende energi. Det er Energistyrelsens vurdering, at bekendtgørelsen om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber giver energifællesskaberne de rettigheder og forpligtelser, som følger af hhv. elmarkedsdirektivet og VE-direktivet. Jeg kan endvidere tilføje, at det sæt af rettigheder, som VEII-direktivet fastsætter for VE-fællesskaber, ikke omfatter retten til at eje og drive distributionsnet.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

2. Kommentar til svar på KEF spm 9 om fordele og ulemper ved at det kollektive elnet begrænses til bygninger eller udbredes til elkundens samlede ejendom

Der spørges ind til henvisningen til elmarkedsdirektivet art. 2 pkt. 5, med en kommentar om, at bestemmelsen ikke eksplicit nævner deling eller bygninger. Først og fremmest skal jeg beklage, at besvarelsen indeholder en redaktionel fejl, idet besvarelsen omtaler "distribution af elektricitet efter elmarkedsdirektivets regler" med en henvisning til elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 5.

Elmarkedsdirektivets definition af "distribution" fremgår ikke af artikel 2, nr. 5, men af artikel 2, nr. 28. Her fremgår det, at der er tale om distribution, når der sker transport af elektricitet via høj-, mellem- eller lavspændingsdistributionssystemer med henblik på dets leverance til kunder (i flertal). Elmarkedsdirektivets definition af "distribution" indebærer, at der - uagtet brug af terminologien "deling" af elektricitet - er tale om "distribution" af elektricitet i en situation, hvor der sker transport af elektricitet til flere elforbrugere. Det er således i sin essens ikke et spørgsmål om, hvor mange bygninger eller matrikler, der er tale om, men om hvorvidt der er tale om transport af elektricitet til flere elforbrugere.

Jeg vil her gentage, at det sæt af rettigheder, som VEII-direktivet fastsætter for VE-fællesskaber, ikke omfatter retten til at eje og drive distributionsnet.

Yderligere kan jeg pege på, at formålet med lovforslagets bestemmelse om interne elektricitetsforbindelser udelukkende er at tydeliggøre Energistyrelsens gældende administrative praksis for interne elektricitetsforbindelser, som hidtil ikke har været formaliseret ved lov og bekendtgørelse. Med bestemmelsen i § 5 er der derfor tale om en tydeliggørelse af gældende praksis og ikke en "restriktiv fortolkning". Tydeliggørelsen af gældende praksis forventes at bidrage til at ensarte netvirksomhedernes håndtering af relevante tilslutninger.

3. Kommentar til svar på KEF spm 18 om lokal kollektiv tarifering af energifællesskaber

Jeg kan henvise til ovenstående svar vedrørende den danske implementering af VE-fællesskabers rettigheder. Jeg kan endvidere oplyse, at efter VEII-direktivets bestemmelser udgør VE-egenforbrugere og VE-fællesskaber to særskilte kategorier af aktører, med hver sit særskilte sæt af rettigheder.

Ad bilag 7 – Forslag til supplerende ændringer af Elforsyningsloven (L37)

Jeg har forholdt mig til de enkelte ændringsforslag i nedenstående.

1. Tilføjelse af en definition af VE-fællesskaber

Jeg vil henvise til svar på KEF spm 23. Her fremgår bl.a. "at VE-fællesskaber allerede er defineret i anden lov – nemlig i lov om fremme af vedvarende energi. Det skyldes, at VE-fællesskaberne ikke nødvendigvis kun beskæftiger sig med

produktion og deling af elektricitet. Derfor anser jeg det for mest hensigtsmæssigt, at definitionen fortsat fastsættes med udgangspunkt i denne lov.”

2. Tilføjelse af energifællesskabers ret til at etablere og dele egenproduceret el

Jeg vil henvise til svar på KEF spm 17 og KEF spm 23, samt ovenstående pointe om, at det sæt af rettigheder, som VEII-direktivet fastsætter for VE-fællesskaber, ikke omfatter retten til at eje og drive distributionsnet.

3. Tilføjelse af bestemmelse om nærhed ved samordning af forbrug og produktion

Jeg vil henvise til svar på KEF spm 17 og KEF spm 23 samt ovenstående bemærkninger.

4. Ændring af bestemmelsen om forbrugssted, så det afgrænses ved en elkundes ejendom

Elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 17 definerer ”forbrugssted” således:

”Forbrugssted: Punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet.”

Forslaget forstås således, at der efterspørges mulighed for, at elforsyningslovens definition af forbrugssted med indsættelse af begrebet ”ejendom” skal kunne omfatte den situation, hvor flere elforbrugere er fordelt på flere bygninger, som fx i en boligorganisation.

”Forbrugssted” indgår i den foreslåede definition af en intern elektricitetsforbindelse (jf. L 37, §1, nr. 4). Forslaget om en ændring af elforsyningslovens definition af ”forbrugssted” udtrykker derfor et ønske om at muliggøre, at en boligorganisation, dvs. et flertal af forbrugere fordelt på flere bygninger, ved at blive omfattet af begrebet ”forbrugssted”, får mulighed for selv at stå for distribution af elektricitet mellem boligorganisationens elforbrugere.

Når der er tale om flere elforbrugere, som fx beboere i en boligorganisation, betyder det, at den transport af elektricitet, der sker til beboerne på tværs af boligorganisationens bygninger, er det samme som ”distribution” af elektricitet efter elmarkedsdirektivets regler (jf. artikel 2, nr. 28). Distribution er en aktivitet, der kræver bevilling.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens definition af ”forbrugssted” har derfor samme reelle virkning som det ændringsforslag, der stilles i svar på KEF spm 14 til L 37, som foreslår, at en netvirksomheds bevilling delvist kan overdrages til en eller flere nye bevillingshavere i en eller flere af afgrænsede delområder.

Jeg vil således henvise til svar på KEF spm 14, og særligt pege på svarets afsnit vedr. manglende viden om eventuelle ekspropriationsretlige konsekvenser af den foreslåede ændring.

5. Præcisering af elkunders ret til interne elektricitetsforbindelser inden for egen ejendom

Der henvises til svar nr. 4 ovenfor.

6. Tilføjelse af virtuelt målepunkt med reference til energifællesskabers afregning

Jeg vil henvise til svar på KEF spm 10, 11 og 24. Af mit svar på KEF spm 11 fremgår det bl.a., at "Energistyrelsen [har] på baggrund af høringssvarene fra bl.a. Cerius-Radius og Green Power Danmark præciseret bemærkningerne til lovforslaget for at tydeliggøre, at det er muligt for de kollektive elforsyningsvirksomheder at udvikle tarifmetoder, hvor tarifgrundlaget beregnes i et nyt målepunkt oprettet til formålet. Det kan fx være et virtuelt målepunkt." Det er således min opfattelse, at rammerne for at realisere lokal kollektiv tarifering for energifællesskaber er til stede.

7. Tilføjelse med præcisering af kategorier af elkunders adgang til kostægte tarifering

Elforsyningslovens bestemmelser i hhv. § 69 og §§ 73 og 73a regulerer hver sin kreds af aktører. Der er tale om en bevidst sondring og ikke en lovgivningsmæssig uklarhed.

Det kan uddybes, at i § 69 benyttes begrebet "netvirksomhed", da bestemmelsen alene omfatter netvirksomheders indtægtsrammeregulering. Begrebet netvirksomhed er defineret i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 25, og omfatter virksomheder med bevilling til at drive distributionsnet.

§§ 73 og 73a stiller krav ifm. de kollektive elforsyningsvirksomheders fastsættelse af priser og vilkår. Begrebet "kollektiv elforsyningsvirksomhed" er defineret i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 21, og omfatter både netvirksomheder, transmissionsvirksomheder og den systemansvarlige virksomhed.

Jeg forstår samtidig spørgsmålet således, at der efterlyses en præcisering af, at energifællesskabers medlemmer udgør en kategori af elkunder. Hertil kan jeg henvise til besvarelsen af KEF spm. 18, der redegør for elmarkedsdirektivets kompetencefordeling og ministerens mulighed for at diktere konkrete tarifmetoder.

8. Præcisering af boligorganisationers ret til at være medlem af et energifællesskab

Jeg vil henvise til svar på KEF spm. 12, hvor det bl.a. fremgår, "at der ikke er noget til hinder for, at boligfællesskaber som almene boliger, andelsboliger og bofællesskaber kan indgå i borgerenergifællesskaber og opstille og dele energi på lige fod med andre aktører."

Afslutningsvist vil jeg bemærke, at der allerede er lavet en sondring mellem betegnelserne elforbruger og elkunde i L 37, som den foreligger.

Ad Bilag 4 – Baggrundsnotat om Energifællesskaber og borgerinddragelse i udbygningen med VE

Jeg vil til de konkrete ændringsforslag på side 6 og 7 henvise til ovenstående svar på spm. 2, 3, 4, 7 og 8 i bilag 7. Der henvises endvidere til mit svar på KEF spm. 15 vedrørende energifællesskabers mulighed for at blive omfattet af lokal kollektiv tarifiering samt ovenstående besvarelser til pkt. 6 og 7.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard